

NGƯỜI ĐI, *trệch bước...*

Còn đây
nửa giấc
mơ hoa.
Nửa kia,
lỡ
đã lạc xa theo người.
Còn riêng,
riêng chút
mộng tôi
giữ nguyên phận cũ
khỏi phơi bụi lắm.
Người đi,
trệch bước,
xa xăm.
Tôi buồn
y thể
lệ
thăm thẳm
nhà.
Người ơi,
mỗi bước
người xa
tôi về
mỗi bước
mỗi hoa
héo.
Thầm.

Cvk